

Vysvobození - Jak žít vírou

- *mluví* **Dan Mohler**

Dan Mohler - Interview - How to Live by Faith (PCC, 7.5.2017)

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **01**) © 2017 nove-stvoreni.cz

Licence: Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International

Toto dílo je možné svobodně rozmnožovat/šířit za podmínek:

Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci

Dan Mohler - Vysvobození - Jak žít vírou

[Rozhovor na téma vysvobození a jak nežít podle pocitů, ale podle víry. 7.5.2017]

Adam Bower: Zdravím vás. Jmenuji se pastor Adam Bower a jsem zde s Danem Mohlerem. Dnes s tebou chci mluvit o nepříteli a jeho úmyslech, o myšlenkách, pocitech, a co se vlastně děje. Víme, že [apoštol] Pavel o tom mluví v 2. Korintským a říká, že jeho úmysly nám přece nejsou neznámé. Víš, že jsi ve službě již dlouho - s jakými úmysly a taktikami [nepřítele] ses setkal?

Dan Mohler: Například povědomé věci, že se vám snaží připomínat dřívější věci, prožitky a pocity, které jste zažili. Jsou to třeba dojmy, vjemy, záblesky, vzpomínky, sny. Něco z toho může být i psychologické, ale myslím, že hodně z toho jsou duchovní věci. Jsou takzvaní "povědomí" duchové, kteří dříve ovládali váš život, kteří nad vámi vyhrávali a drželi vás v otroctví. Ale nyní jste spasení, jdete po pravdě a rostete v Bohu, ale stává se, že lidé berou tyto věci a zkušenosti osobně [že si je přivlastňují]. Myslí si, že to pochází z jejich srdce, že jsou to jejich myšlenky a vzpomínky. A když se to děje, tak to berou za svoje a chtějí, aby to přestalo. Berou to osobně a chtějí, aby to odešlo. Namísto aby našli pravdu, ustanovili pravdu a prošli tím, tak jen chtějí, aby ty špatné věci prostě odešly. Ale tak to nefunguje. Jak Pavel říká: "Jeho úmysly nám nejsou neznámé." A v Efeským tuším říká: "Nedávejte mu žádné místo." Když mu dáváte místo, tak začnete věřit věcem, které vás nebudují, které vás vedou k tomu, kde jste dřív byli, a tím se cítíte, jako že jste pošpinění, cítíte lítost a vinu, [cítíte se, že jste, kde jste byli]. Víš, o čem mluvím? A myslím, že toto nepřítel dělá velmi často. Vina, odsouzení a hanba jsou jeho velmi používané nástroje.

Vezměme si člověka, jehož srdce se změnilo - nyní chce dělat dobré věci. Chce upřímně změnu, ale myslí na věci nebo cítí různé věci... Řekněme, že třeba muž nebo žena má v noci hnusný sen, kdy se jim zdá něco, čeho se účastnili 3 měsíce před svým znovuzrozením. Probudí se a kvůli tomu snu cítí vinu, cítí se pošpinění a cítí hanbu. Přitom skutečnost, že všechny ty věci cítí, znamená, že ten sen a ty věci nechtějí. Znamená to, že už ani nejsou tím člověkem [už nejsou takoví]. Toto je ďáblová taktika. Ďábel jim připomene ty věci, dělají to "povědomí duchové". Bible říká, že ďábel přichází kvůli Božímu Slovu. Ďáblu nejde o to znepříjemnit jim den, nejde mu jen o to zničit toho člověka. Ďábel se snaží, aby ten člověk nikdy nebyl založený a zbudovaný v Božím Slově. A problém je - jak jsem mluvil o tom, že si to lidé berou osobně - problém je, že bereme protivenství osobně, namísto abychom mysleli pro Království. Musíte prvně hledat Boží Království. Takže když tyto věci přijdou, musíte si uvědomit, že přichází kvůli Božímu Království.

Než jste se znovu narodili, tak jste se účastnili těch věcí, které se vám vrací. Tehdy jste se jich účastnili a vůbec jste se necítili tak špatně. Klidně jste se těm věcem mohli věnovat a i kdybyste přitom měli nějaké pochyby, tak jste byli hnaní a podporovaní svojí touhou ty věci dělat. A když jste se znovu narodili, tak některým lidem stačí pouhá vzpomínka k tomu, aby byli emocionálně rozbití. A já lidi vyučuji, aby v tom nepadali. Říkám jim: "Nedávejte se takto lacino!" Pointa je v tom, že pokud byste nebyli vevnitř změnění, pokud byste nebyli jiným člověkem, potom byste nebyli tak náchylní k odsouzení, vině a hanbě, nezáleželo by vám na tom tolik. A skutečnost, že vám na tom tolik záleží - a neříkám, že byste měli někdy být odsouzení, viní a zahanbení - ale myslím si, že skutečnost, že něčí srdce je živé natolik, že na tuto návnadu vůbec skočí, je skvělá, protože jim na tom záleží!

Třeba lidé, kteří se cítí špatně. Přišel za tebou někdy někdo s tím, že s tebou potřebuje mluvit, vyznal ti něco a byl opravdu zlomený? Pastor by se na takového člověka měl podívat a uvědomit si: "Wow, evangelium opravdu mění jeho srdce, protože ještě před rokem by z této věci nebyl tak zničený." Takže klíčové je neobrátit tento zármutek, který je podle Boha, ten pocit lítosti kvůli tomu,

co jste udělali, na odsouzení, vinu a hanbu, protože to je tolik zničující. Je potřeba si uvědomit, co říká 2. Korintským 7. kapitola - že zdravý zármutek je jen ten, který je podle Boha - že musíte myslet pro Království. Musíte si uvědomit: "Můj život je víc než toto, tohle není, kdo doopravdy jsem! Wow, ještě před rokem bych toto udělal a ani bych nad tím moc nepřemýšlel, ale nyní mi to láme srdce. Wow, měním se a záleží mi na tom víc než kdy předtím!" A musíte si pohlídat, abyste nepřítelene nenechali vzít to, že vám na tom záleží, a nedovolili mu převrátit to na negativní věci.

Adam Bower: Rád bych něco rozebral. Když mluvím s lidmi a někdo přijde s tím, že opravdu zápasí v nějaké oblasti. Zeptám se ho, jak ví, že v té oblasti zápasí a on mi řekne, že zažívá něco takového - jak poznat, kdy to jsou oni - kdy je to v nich a kdy ne?

Dan Mohler: To, o čem mluvíš, se děje také. Lidé se cítí špatně, protože ta věc je pro ně reálná, berou si ji osobně, jako by o ní snili, toužili po ní - takže se bavíme o emocích, pocitech, vzpomínkách - o smyslových věcech? Dobře. Takže jak rozhodnout, zda to opravdu dělají? Kdy to jsou oni a kdy ne?

Pokud toto vidíte nebo slyšíte, dobře teď poslouchejte, protože jsem viděl bezpočet lidí, kteří do toho spadnou. Je to velmi jednoduché. Zachovejme Evangelium takto jednoduché. Pokud se cítíte ohledně něčeho špatně a nechcete opakovat tu myšlenku, vzpomínku, pocit, sen a podobně, tak to jasně ukazuje, že to není ve vašem srdci, není to "kdo jste" [nejste takoví]. Pokud byste mohli, tak byste to "vypnuli", ale stále se to vrací - to je strategie nepřítelene, povědomý duch. Pokud máte špatný pocit z toho, co děláte, tak to není to "kdo jste" [nejste takoví], není to vaše touha. Mluvím o vzpomínkách, když se vám něco vybaví, o emocích, snech a podobně. Největší past, do které se chytíme, je, že si myslíme, že to je duchovní a začneme lidem volat o modlitbu, zavoláme modlitební tým a podobně. Tím říkáte: "Potřebuji modlitbu, potřebuji, aby tyhle věci odešly, protože mám problém, protože jsem takový a nechci takto přemýšlet, nechci se takto cítit, nechci mít takové vzpomínky." - Potřebuji k vám dnes nějak dostat a pomoci vám porozumět, že pokud vám to vadí, tak byste měli jásat! Protože ve vašem životě byl čas, kdy jste neměli takové rozlišení, kdy vám na tom nezáleželo, nebyli jste tak citliví. Dokonce ve vašem životě mohlo být období, kdy pro vás bylo úplně normální dělat, co jste dělali a myslet, na co jste mysleli, vzpomínat na co jste vzpomínali. Ale nyní vám to vadí - neukazuje to snad na to, že se měníte? Lidi, měli byste být nadšení! Nedovolte ďáblu, aby vás oklamal, abyste říkali, že jste takoví a dostal vás zpátky!

Měl jsem vize a slova poznání, když jsem sloužil mladým ženám, které porušily své sliby, které udělali chyby v sexuální oblasti. Po dvou letech, v době, když už byly znovuzrozené, tak třeba po cestě do práce se jim najednou vybavila ta chvíle, ta noc, to překročení hranice, a najednou se cítí opět odsouzené, jako by stále byly na tom místě, jako by to stále bylo to "kdo/jaké jsou", jako by se to stalo minulou noc. Jaká lež z pekla!

Hned jak jsi řekl, že budeme mluvit na toto téma, tak jsem si otevřel 2. Korintským 10. kapitolu. Co potřebuje udělat taková žena, když jede do práce a toto se jí vybaví? Musí si být vědomá satanových úmyslů (2. Korintským 2:11) a nedávat místo ďáblu (Efeským 4:27). Takže co udělat, když se vám vybaví taková vzpomínka nebo pocit a snaží se na vás přijít ta věc? Vůbec se nezapomívejte tou myšlenkou, vzpomínkou, pocitem a podobně, vůbec se nezapomívejte ďáblem, neztrácejte s ním čas, on je odřatá uschnutá větev a nedopadne dobře. Líbilo by se mu, kdybyste se mu začali věnovat, miluje, když ho dáte na jeviště, protože on se bude předvádět celý den. Co tedy uděláte? Budete ho ignorovat. Vy se poddáte Bohu. Vaše válka je o poddání se Bohu a poddání se Bohu je vaše zbraň. A co znamená poddat se Bohu? To znamená, že se poddáte pravdě, protože On je pravda. Správně?

Takže jedete do práce, přijde ta myšlenka. A může vás i zaskočit a může se stát, že se jí budete 3 minuty zabývat, a se slzami v očích si myslet: "Přála bych si, abych to nikdy neudělala." - To přání a ty slzy v očích nejsou nic špatného, pokud to nenecháte zajít dál. Protože to ukazuje, že jste od toho opravdu odděleni, že to už nejste vy, protože pokud byste měli šanci to změnit - tohle je dobrá zpráva - když jste nyní již změnili ohledně té věci smýšlení a pokud byste se teď mohli vrátit, tak byste se rozhodli jinak, tak to znamená, že jste jiní! Takže proč byste se někdy zabývali něčím, co je v minulosti, co je už pryč, co již bylo odpuštěno a co skončilo?

Takže co tedy uděláte? Vy z toho útoku, z té vzpomínky, pocitu, emoce, uděláte čas s Bohem. Tohle se nazývá "poddání se Bohu". Najdete to v Jakubovi. "Poddejte se Bohu, vzepřete se ďáblu a uteče od vás." Je to pouze jeden krok. Pokud se totiž poddáváte, tak tím se vzpíráte a on uteče. A pokud neuteče hned, tak jedinečně způsobí, že se budete poddávat. A pokud se budete poddávat Bohu, tak to způsobí, že Ho v té věci budete víc znát. Rozumíš, o čem mluvím?

Dám vám úplně praktický příklad. Mladá žena jede v autě a přijde jí taková myšlenka. Napadne ji a snaží se ji překvapit, zastihnout nepřipravenou, ale najednou v ní povstane toto vyučování, připomene se jí, že je to o válce, uvědomí si, že má zbraně - o nich vám řeknu za chvíli - a ona začne promlouvat: "Otče, děkuji ti, že mě miluješ! A Otče, děkuji ti, že jsi navždy změnil můj život. Bože děkuji ti, že nejsem taková, jako jsem byla dřív, ty jsi vzal pryč všechny staré věci a všechny jsi učinil nové. Otče, já tak miluji to, jak mě miluješ. Ty jsi mě učinil tak čistou a tak novou!" - Pokud nemáte takovou odpověď ve svém zbrojním arzenálu, tak se poddáte pocitům, emocím, protože se opravdu cítíte znečištění a cítíte se, jako byste to byli vy. A pokud to nerozdělíte, tak budete žít ze zdegenerovaných emocí, vzpomínek a pocitů, které přišly se lží, namísto abyste žili z nové pravdy, ve které nyní rostete.

A když o tomto kážu, tak moje největší volání k Tělu Kristovu je: "Nežijte podle smyslů, nežijte tělesně, nežijte podle pocitů a emocí." Většina lidí, kteří chtějí, aby se za ně někdo modlil, to chtějí na základě toho, jak se cítí, a myslí si, že pokud se necítí dobře, pokud je v mysli nenapadají jen dobré věci, pokud se jim nevybavují jen dobré věci, tak že mají problém. A já jim říkám: "Ne, pokud nevěříte dobře, tak máte problém!" Protože věření správným věcem vás oddělí od všech minulých věcí. A zde je ten problém, jde to ruku v ruce. Pokud nezískáte toto rozlišení a budete stále věřit, že jste takoví, jako jste byli, potom nikdy neučiníte strom dobrým. Takže vlastně stále věříte, že jste pořád takový strom, takže hádejte, jak může stále vypadat ovoce? Protože pokud na tu lež skočíte, věříte tomu, tak potom produkuje takové ovoce. A potom tento výsledek potvrzuje tu lež. A když se zamyslíte, tak vidíte: "Mám takovéto ovoce, takže je problém se stromem, protože strom přece poznáme podle ovoce..." - Namísto abyste se dívali ke kříži a dokonanému dílu Ježíše Krista, a na to, že se vaše vlastní srdce mění, namísto abyste dovolili vašemu stromu, aby byl učiněn dobrým skrze novou a zdravou identitu, která pochází z dokonaného díla. - V tom je ten rozdíl, toto se nazývá víra a spravedlivý bude žít vírou. Jsem čistý, On už přišel. Protože On řekl: "Jste čistí pro slovo, které jsem k vám mluvil." Ježíš neřekl: "Ano, ale..." Ježíš v Janovi 15. kapitole říká, že jste čistí pro slovo, které k vám mluvil! Moje dobroto! Zvedněme se a žijme čistí! Řekněme k tomu: "Amen!"

Potom když přijde taková myšlenka, tak je nám jasné, že tohle už nejsme my, že už nejsme takoví! A takovým přístupem děláte strom neustále dobrým, víc poznáváte Boha, víc potvrzujete Evangelium. A pak to najednou vypadá tak, že se poddáváte Bohu, tím se vzpíráte ďáblu, a co ďábel udělá? Uteče. A pokud neuteče záhy, tak to není problém [protože máte dobrou perspektivu]. Víte, pravda není závislá na čase, pravda nezná čas. Říkáme: "No jo, ale jak dlouho se to ještě bude dít?" - Když toto říkáme, hádejte, co děláme. Děláme to celé o sobě, o "já". "A jak dlouho se mi

to ještě bude dít? Jak dlouho tím ještě budu muset procházet? Kdy už s tím ďábel přestane?" - Ale o tom to vůbec není! Je to o tom, abyste pokračovali v pravdě, poznali pravdu a pravda vás osvobodí!

Podívejte, když se vám vrátí nějaká vzpomínka nebo pocit z minulosti, nějaká špatná věc, která se vám stala, tak pokud jste křesťané, tak nemáte žádný problém, máte odpověď/řešení. A vaše řešení je pravda, která vás osvobozuje. A pravda změní/srovná vaše emoce, vaše pocity, váš smyslový život a učiní ho zdravým a prospěšným, namísto toho, který vám škodí. Každý z nás má vždy důvod se radovat! Bylo nám odpuštěno, byli jsme obmyti, očištěni, učiněni úplně novými. Potřebujeme začít žít jako noví, myslet nově, uvědomovat si a uznávat to nové a budeme nést nové ovoce.

Adam Bower: Jsem moc rád, že děláme toto video, protože někdy lidé přijdou a chtějí modlitbu, například: "Chci, aby ta deprese odešla." A já se za ně už ani nechci modlit, protože nechci, aby dostali modlitbu a nepřítel se pak vrátil, hodil to na ně znovu a potom měli dojem, jako že to nefungovalo. Protože to je otázka štítu víry.

Dan Mohler: Ano, obzvláště pokud je deprese spojená - deprese je často spojená s věřením špatným věcem, kdy lidé věří špatným věcem ohledně sebe, svého života anebo jsou přemoženi okolnostmi. Abychom byli féroví, v některých případech se zdá, že to může být i klinická diagnóza. Existují totiž lidé, kteří si myslí, že to je vždycky ďábel. Ale všechno to má své důvody. Pokud je to fyzické, obvykle je za tím špatné myšlení. Modlil jsem se za lidi s depresí a vnímal jsem, že se to zvedlo, ale pokud oni jdou dál a nezačnou věřit jinak, pokud není vybudován silný základ pravdy... Někdy lidé mají problém s tím, když říkáme, že ne všechno je otázka modlitby [že ne všechno se dá řešit modlitbou], protože modlitbou se přece dneska řeší vše, ne? Podívejte, modlitba je extrémně důležitá a má své místo, ale co se týká pocitů, emocí a těchto lží, tak to ve spoustě případů vůbec není otázka modlitby. A lidé se nad tím potřebují zamyslet a nepanikařit, neslyšet co neříkám. Neříkám, že by modlitba nebyla důležitá! Říkám, že my často všechno děláme o modlitbě, když jsou situace, které nejsou záležitostí modlitby, ale pravdy.

Příklad. Vstanu a necítím se ohledně sebe dobře a ty budeš můj pastor. Pokud se každý den vzbudím a přemýšlím: "A já, to bude zase jeden z těch dní... Tohle se nezměnilo, tamto je stále stejné, zase ten pocit, nespál jsem moc dobře, potřebuji, aby se za mě pastor Adam modlil. Vždycky, když se za mě modlí, tak se cítím pozvednutý. Zavolám mu o modlitbu. Potřebuji modlitbu..." - Tohle je celkem běžný scénář. Ale je to oklamání, modlitba není vaše řešení. Lidé si většinou vůbec neuvědomují, co tím dělají. Oni se tím snižují a nazývají to modlitbou, aby to vypadalo duchovně, ale ve skutečnosti jim jde o to, že vám na nich záleží a modlíte se za ně. Oni čerpají z toho: "Wow, on si na mě udělal čas, věnoval se mi." Problém je, že když se ráno vzbudí, tak hodnotí den podle svých pocitů, co cítí ve svém těle, podle okolností. Vůbec nenaváží skutečnou komunikaci s Bohem: "Wow, Otče, děkuji ti za dnešek! Jsem tak vděčný za můj život v tobě! I když se moje tělo cítí, že by ani nevstávalo, tak pravda je taková, že ty žiješ ve mně, že jsi mocný ve mně a že tvoje láska nikdy neselže a ty mi dáváš všechno potřebné, abych tento den prožil produktivně. Bože chválím tě..." - A pokud ležíte v posteli a jste takto v kontaktu s Bohem, tak poslouchajte - to je mnohem lepší, než někomu volat s potřebou modlitby! Protože v situaci, která vypadá: "To zase bude den.. Potřebuji modlitbu." - Zde vám modlitba vůbec nepomůže, osvobodí vás pravda.

Nikde jsem v Bibli nečetl, že vám někdo poslouží a to vás osvobodí. To, že vám někdo poslouží, je malinký schůdek, který může umožnit, abyste mohli myslet dostatečně jasně, abyste mohli začít jednat podle pravdy. Je to forma průlomu, můžete to nazvat klidně vysvobozením, kdy můžete začít jít vpřed. O tomhle je služba někomu. Ale myslím, že máme takovou představu, že: "Prásk! A jsem

svobodný!" a že už po zbytek života vám nepřijde žádná špatná myšlenka a podobně. Lidé čekají na jakési pomazání, které když získají, tak se už nikdy nebudou muset vypořádávat se svými emocemi. To je nereálné!

Naším cílem není, aby odešly všechny špatné věci, naším cílem je vyrůst v takové pravdě a porozumění pravdě, že ty špatné věci nás nebudou ovlivňovat, nebudou se mít čeho chytout. Protože slyšíme a posloucháme jen Jeho hlas a ten cizí nenásledujeme. Abyste mohli následovat cizí hlas, musíte ho slyšet. Ježíš neřekl, že nebudete slyšet cizí hlas. Ale řekl, že cizí hlas nebudete následovat. Takže pokud řekl, že ten hlas nebudete následovat, tak vám tím dává najevo, že ho budete slyšet! Takže máte možnost následovat cizí hlas. A co vám pomůže ho nenásledovat? Co je řešení? - Vědět, že jste Jeho. Moje ovce slyší a poslouchají můj hlas a cizí následovat nebudou.

Když víte, že patříte Bohu, a když víte, kdo jste skrze to, co Kristus vykonal, tak vám cizí hlas bude znít cize. Nebude vám dávat smysl, bude cizí. Budete schopní rozlišit: "To je divné, to nejsem já! To bylo před třemi roky! To bylo před měsícem, to není moje srdce, tomu se nevydám." Cizí hlas nám má znít cize, ale má to háček. Pokud člověk nemá zdravou identitu a zdravé vyjádření víry k Bohu, tak mu cizí hlas začne znít racionálně, začne mu dávat smysl, protože je v souladu s jeho smysly, pocity, emocemi a vzpomínkami. A toto je oblast, kde ďábel působí nejvíce. Radši to řeknu takto - to je jediné pole, kde ďábel působí, nemyslím, že má jinou strategii/možnost.

Adam Bower: Už jsi to zmínil - že lidé chtějí, aby k nim ďábel přestal mluvit, přestali mít takové pocity, vzpomínky a podobně.

Dan Mohler: Ano, chtějí přestat slyšet ten hlas, chtějí, aby odešly špatné vzpomínky, už nikdy nechtějí mít špatný sen.

Adam Bower: Přesně. Slyšel jsem, že jsi slyšel měsíce to proklínání. Kdy si nepřítel už řekne: "Končím s tím, nefunguje to?"

Dan Mohler: Nevím, kdy se takto rozhodne. Je to dobrá otázka, ale nevím kdy. Ale chci lidem říct: "Neomezujte pravdu časem!", nebo jinak to, co děláte, obrátíte na metodu, jak dosáhnout průlomu, namísto abyste si uvědomili, že průlom již nastal. - Už žijete v pravdě. Když jsem ve své hlavě slyšel to proklínání - tak co na tom, že jsem to slyšel každý den, když jsem to využíval, aby mě to vedlo k Němu a já jsem v Něm nacházel pokoj, rostl jsem ve vztahu s Duchem Svatým a uvědomoval jsem si, že to není ze mě, že to nejsem já, nenechal jsem se tím odsuzovat, byla to lež. Ale lidé se dávají lacino: "No ale já už jsem unavený to neustále poslouchat!" - No tak! Začněte být nadšení z toho, že rostete. Lidé se mě ptají, proč jsem neustále tak nadšený a vášnivý. Vidíš to na mně? Já s tím nemůžu nic udělat. Proč? Protože ve mně je ustanovená pravda. Nic z toho, o čem se zde bavíme, tuto radost nemá nejmenší schopnost ovlivnit. Nic, co by se během dne mohlo stát, ji nemůže ovlivnit. Cokoliv, co by přišlo, bude naprosto odhaleno pravdou, která je ve mně ustanovená. A já jsem tak nadšený, protože moji svobodu mi nemůže nic vzít! A není to žádné speciální pomazání nebo dar, je to víra. Je to něco, čemu rozumím. - Když jsem ještě byl hříšník, tak On kvůli mně poslal svého Syna. Dělal jsem všechno špatně, ale On udělal všechno správně. Já jsem byl ztracen, ale On mě vytáhl z temnoty a dal do světla. A hádej, kde teď budu žít? Ve světle! On mě přenesl do Království svého milovaného Syna. Hádej, kde budu žít? V Jeho lásce! Z tohoto místa mě nikdy nevytrhnete!

Lidé říkají: "Musíš se modlit proti nočním můrám, za tím je ďábel, musíš se s ním vypořádat." Lidi, ani noční můra pro vás není žádná hrozba! Můžete se v noci probudit z noční můry a uvědomit si: "Wow, to bylo ale odporné a hnusné." Potřebujete najít místo ve svém srdci, abyste se mohli radovat, a ze srdce mohli říct: "Pane, děkuji ti, že tohle vůbec není můj život. To bylo úplně divné.

Nevím, odkud to přišlo, ale nemyslím si, že by za to mohla ta pizza, kterou jsem měl k večeři, myslím si, že to bylo od ďábla, ale raduji se v Tobě, protože nic z těch věcí už není v mém životě pravda! Bože, už se nemám čeho bát!" A můžou být klidně tři hodiny ráno, ale vstanete a uprostřed místnosti zvednete ruce a dáte průchod svému srdci: "Bože, nemám se čeho bát! A chválím tě." A začnete Ho vyvyšovat, chválit, prohlašujete pravdu a vezmete, co se ta noční mūra snažila dosáhnout, obrátíte to a necháte Boha jednat. A buďte upřímní - pokud byste byli nepřítel a v noci se skrze noční mūru budete chtít dotknout nějaké duše a ten člověk bude takto reagovat, tak po dvou, třech pokusech si to možná rozmyslíte, protože vám dojde, že čím se je snažíte zlomit, to používají jako nástroj, aby se budovali v Bohu. Protože spravedlivý bude žít vírou.

Jsou lidé, kteří jsou na víru naštvaní. "A proč to vždycky musí být víra? Proč mě Bůh prostě nemůže jen tak osvobodit?" Bůh tě vysvobozuje skrze víru, skrze to, že věříš! Jinými slovy - víra tě odděluje od života podle smyslů. Víra ti umožňuje žít podle pravdy, zatímco emoce a pocity ti říkají, že tak to je, protože se to tak zdá, nebo to tak cítíš. Adam před pádem nežil podle smyslů. Adam byl duchovní bytost vedená Duchem a byl jako Bůh. Když padl, tak se oddělil od Boha a stal se úplně tělesným, ovládaný tělem, ovládaný pocity, orientovaný na pocity. Potřebujeme si uvědomit, že takto jsme žili, než jsme se znovuzrodili. Problém je, že mnoho lidí "přijalo Ježíše" jako cestu do nebe, ne jako cestu, jak žít proměněný život. Takže sice upřímně věří, že potřebují odpuštění hříchů - a já neříkám, že nejsou spasení a nepůjdou do nebe, ale říkám, že to pro ně byla otázka "jít do nebe" nebo do pekla. Uvědomili si, že zhřešili, že jsou špatný člověk, že porušili zákon. Někdo jim ukázal 10 přikázání, zeptal se jich: "Ukradl jsi někdy něco? Lhal si někdy? ..." - Takže jsi porušil zákon. A jsou v tom upřímní, ale neuvědomují si, že člověk, kterým do té doby byli, nejsou skuteční oni. Že znovuzrozením se člověk stává novým stvořením, že odložíme toho starého člověka a oblékneme nového. A kdo je tento nový člověk? Podle Koloským 3:10 který se obnovuje k plnému poznání podle obrazu Toho, který ho stvořil.

Takže jakou moc vlastně má nepřítel nad věřícím? Je úžasné, co Ježíš řekl: "Přichází vládce tohoto světa..." - Vidíte, nikdy to nebude tak, že by satan nepřicházel. Satan pokoušel Ježíše i v zahradě a je napsané, že odešel a čekal na více příhodný čas. Takže vrátí se, nebo ne? Nehledal snad neustále, jak se k Ježíši dostat? Jistě že ano, protože ho viděl jako člověka a má za to, že každý člověk je zranitelný. Ale Ježíš řekl úžasnou věc. Ten Ježíš, který řekl tobě a mně, abychom Ho následovali. Ježíš řekl: "Přichází vládce tohoto světa, ale nemá ve mně nic." Tohle řekl Ježíš a říká nám tím: "Následujte mě, žijte v čistotě, žijte v pravdě, chodte vírou, zůstaňte v Otci a věci, se kterými nepřítel přichází, ve vás nic mít nebudou. Jste posvěcení, jste oddělení."

Mám obavu, že mnoho dobře mínících lidí následuje svoje pocity více než pravdu, následuje své vzpomínky více než pravdu. A potom chtějí, aby se za ně lidé modlili a lidé s laskavým srdcem se jim snaží vyhovět a pomoci, aby prožívali něco jiného, namísto aby jim dali jiné porozumění a pravdu.

Adam Bower: S tím souhlasím. Shlédl jsem na internetu spoustu tvých videí a dalo by se říct, že pokud něco není spravedlnost, pokoj a radost, tak ten hlas nebo pocit nemusím poslouchat?

Dan Mohler: To je přece Duch Svatý, ne? Boží Království je spravedlnost, pokoj a radost v Duchu Svatém! Takže pokud přijde něco jiného, tak to není od Boha. Už roky kážu a při poradenství říkám pořád dokola: "Pokud tě myšlenky, které myslíš a ve kterých zůstáváš, nepovzbuzují, nebudují tě ani nepozvedají tvůj život, tak ty věci v žádném případě nejsou od Boha!" On přišel, aby nám dal život a toho života hojnost. Takže pokud to, čemu věříte, na co myslíte, čím se zabýváte, nerozněcuje vaše srdce a nebere vás to blíž k Boží lásce, jak by v tom mohl být Bůh, jak by to mohlo být od Boha?

Můžu přečíst ten oddíl z Písma? Je úžasný. *2 Korintským 10:3 Ačkoliv totiž chodíme v těle, {to neznamená v tělesné přirozenosti, znamená to, že máme tělo} nebojujeme podle těla.* Jinými slovy náš boj nejsou pocity vyvolané emoce, nesnažíme se být tak disciplinovaní, že se nikdy nebudeme bát. To se vám nikdy nepovede. Nebo že byste nikdy neměli pocit viny. Osvobozuje vás pravda. Takže potřebujeme zůstat ve Slově, abychom poznali pravdu a pravda nás osvobodí. Takže když si uvědomíme, že váš život není váš, že Bůh vás nikdy nezanechá ani neopustí, že vás zachránil, když jste ještě byli hříšníci a o co víc vás zachrání od hněvu. Když nyní žije ve vás a smířil vás skrze svoji smrt, tak vás zachrání od hněvu svým životem. Pokud ty věci necháte v sobě upevnit, tak z nich plyne radost a stabilita. A sledujte. Verš 4 *Zbraně našeho boje {a zde je úžasná věc. My často mluvíme o boji a myslíme ve smyslu někoho bít, dát mu po hubě, střílet a podobně. Ale náš boj není takový. Křesťanský boj není mlácení ďábla. Sledujte.} Zbraně našeho boje totiž nejsou tělesné, ale jsou v Bohu mocné {to je klíčové - jsou mocné v Bohu} k boření pevností.* - Ty pevnosti jsou [způsoby] myšlení, kterým věříme. Jsou to věci, kterým jsme začali věřit. A když jsme jim uvěřili, tak se staly realitou, stanou se slovy a vyjadřujeme je.

Takže poznáte je podle ovoce. Pokud učiníte strom dobrým, jaké bude ovoce? Dobré. Kolik z nás se snažilo změnit svoje ovoce, aniž by změnilo svoji identitu a identitu svého života skrze to, co vykonal Ježíš? Kolik upřímných lidí se prostě snažilo jednat lépe? A upřímně, pokud se někdo snaží jednat lépe, potom se v jejich srdci děje něco dobrého. Problém je, že když to dělají ve své vlastní síle, tak selhávají a pochybují o tom, že jejich srdce je dobré, protože podle jejich racionálního uvažování to ovoce přece ukazuje na něco jiného. Ale přitom jsou z toho celou dobu zlomení a usínají s pláčem, protože mají pocit, že selhávají. Víš, o čem mluvím?

Takže ty pevnosti jsou špatné věci, kterým věříme. Pavel pokračuje: Verš 5 *Boříme výmysly a každou povýšenost, která se pozdvihuje proti poznání Boha;* - Není tohle přesně oblast, ve které ďábel působí? Tohle je jeho aréna. Ďábel bere věci, které Bůh říká, a přijde: "Opravdu Bůh říká?" Kde to všechno začalo? Ďábel přišel s tím: "Opravdu Bůh řekl, abyste nejedli z toho stromu? Opravdu zemřete?" - "Ano. Řekl, ať z toho stromu nejíme." - "No tak Evo, nezemřete. Bůh ví, že když z něho budete jíst, tak nezemřete, ale budete osvíceni a budete znát dobré i zlé, budete jako On." Ale Bible říká, že oni už byli jako On. To je první místo, kde vidíte, že se je nepřítel snaží dostat do skutků - aby udělali něco, aby se stali něčím, čím už byli. A Eva se nad tím zamyslí, zapojí rozum, a ta nabídka se jí zdá rozumná, ale je to klam, je to polopravda. Polopravda je ta nejnebezpečnější věc na planetě. Protože se zdá být pravda, ale není a nevede k životu. Protože pouze [skutečná] pravda vás osvobozuje. Je lepší, když je někdo úplně mimo, protože to je jednoduché rozlišit a obrátit to. Polopravda je velice nebezpečná.

Takže zde vám to říká: Verš 5 *Boříme výmysly a každou povýšenost, která se pozdvihuje proti poznání Boha; uvádíme každou {každou co?} myšlenku do zajetí, aby byla poslušná Krista.* - O čem to mluví? Pokud myslíte něco, co je v rozporu s pravdou, v rozporu s tím, co Ježíš vykonal, v rozporu s vaší identitou a vaším novým srdcem, kterému na věcech záleží. Pokud myslíte něco v rozporu s pravdou, přichází vám to na mysl, útočí to na vás, udeří to na vás, tak to uvedete do zajetí, do poslušnosti podle Krista. Každou myšlenku, cokoliv, co se povyšuje nad poznání Boha. Takže co je zbraň vašeho duchovního boje? Že jdete k Bohu. "Otče, děkuji ti, že mě miluješ. Ty jsi tak změnil můj život. Bože, ty jsi mě očistil ode všeho. Děkuji ti, že deprese není moje povolání ani můj úděl a že se můžu jedinečně radovat. Ty jsi mě obmyl, očistil, stojím před tebou spravedlivý a jsem svatý a čistý před tvou tváří. Tvoje Slovo to říká a já mu věřím! Mám v tobě velikou jistotu, protože tys řekl, ať přijdu směle, a já ani neklepu, ty máš dveře otevřené, protože mě miluješ. Bože....!" Vidíš, co je to se mnou? Já tomuto věřím už 22 let. A myslíš, že v průběhu let mi nepřišly žádné pochyby nebo pocity, které by byly v rozporu nebo špatné vzpomínky, ani se mi nevybavily záblesky

ze starého života? No tak! Buďme realističtí.

Ani nevím, zda to můžu říct, protože lidé mají tendenci se srovnávat, posuzovat se podle ostatních a pak se odsuzovat. Prosím, nebudte z toho odsouzení. Říkám vám to, abyste byli povzbuzeni v tom, co je možné. - Už si ani nedokážu vybavit, kdy se mi něco podobného stalo naposledy. Protože pokaždé, když se to stane, tak mě to více upevňuje v tom, co už vím. Cizincův hlas mi zní cize, takže proč bych ho následoval? Zkuste mi našeptávat, že nejsem hoden, zkuste mi dát odsuzující sen. Žádný problém! Vzbudím se v noci a budu tak blízko Ježíši, budu se radovat a ráno budu víc naplněn vyjádřením Ducha Svatého, než kdybych tento sen neměl. A to je hodně dobrá zbraň duchovního boje. Ale lidé se zabývají tím snem, namísto aby ho použili jako odrazový můstek k větší pravdě.

Adam Bower: To je skvělé. Chci, aby lidé byli povzbuzeni. Někdy slyším lidi říkat: "No jo, ale tam já ještě nejsem." a dávají místo nepříteli a tělu. Svádí to na tělo nebo že ještě nejsou tak vyspělí. Takže dávají nepříteli prostor, kde se do nich může pustit, protože si myslí takové věci.

Dan Mohler: Ano. To je to samé, jako když někdo říká: "To sice ano, ale..." - tím se lidé dávají lacino a mnohdy si to ani neuvědomují a možná to tak ani nemyslí. Někdy může být příčinou nějaká slabost, která je v jejich životě. Nebo říkají: "Slyším, co říkáš, ale je to opravdu těžké!" - Nenechám tohle nikoho říct, aniž bych na to nereagoval i za cenu toho, že se na mě naštvě. Řeknu mu: "Poslouchej, zastav se, přesně toto je tvůj nejhorší nepřítel. Co jsi právě řekl, je tvůj problém mnohem víc, než sen, který se ti zdál, nebo pocit, nebo vjem." Říct: "Ano, ale je to těžké", je mnohem větší nepřítel, protože věříte, že je těžké to přemoci. Zkuste to vysvětlit Ježíši, který je Pánem všeho a má být Pánem vašeho života, zkuste Mu říct, že to je těžké. Zkuste mu vysvětlit, proč je těžké žít tento život, když On zde chodil na zemi v těle a byl ve všem pokoušen a řekl: "Následujte mě!" A On není nejvyšší kněz, který by nebyl schopen rozumět, On chce pomoci, chce přijít a dát nám vše, co je potřebné, abychom prošli, pokud nepřestaneme věřit.

Pavel říká v *1 Timoteovi 6:12* *Bojuj ten dobrý boj víry*. Neříká Timoteovi, aby bojoval s ďáblem. Říká: "Bojuj ten dobrý boj víry." Apoštol Petr píše, že satan hledá, že obchází jako řvoucí lev. Satan hledá, poslouchá, co říkáte, vidí ten váš přístup: "To sice ano, ale je to opravdu těžké. Ale tam já ještě nejsem. Tak to možná funguje tobě, ale nejsme všichni na stejném místě, bratře..." A jakmile satan toto uslyší, tak se zaraduje - našel oběť, hned se k nim přitočí, něco jim našeptá, něco na ně zkusí a ti lidé potom hledají více sympatie než svobodu. Víš, co tím myslím? Protože potřebujete hledat pravdu, nechcete sympatie, to vás nikdy neosvobodí! Pokud vás někdo obejmě a soucítí s vámi v tom, čím procházíte - tomu se prosím nikdy nevydávejte, nikdy to nehledejte. Nikdy si nedovolte, abyste se litovali. A klidně se může jednat o nějakou extrémní situaci. Pokud chcete srovnávat svůj život s někým jiným, tak ho srovnávejte s Ježíšovým! Ježíš měl pravděpodobně spoustu přirozených důvodů, proč se litovat. A přitom to nikdy nedělal. Proč? Protože to pro něj nikdy nebylo o něm, vždy to bylo o Království a druhých lidech. A tohle si potřebujeme od Ježíše vzít.

Adam Bower: Takže abychom nenechali na pochybách žádného křesťana, který nás poslouchá. Když jsou křesťané, když mají Ježíše, jsou naplnění Duchem, jsou novým stvořením tak mezi nimi a tebou není žádný rozdíl, že? Ty máš v tomto možná více zkušeností, ale jak jsi řekl, jde o víru.

Dan Mohler: Ano. Všichni jsme na tom stejně, všichni máme bojovat dobrý boj víry. Satan obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by mohl pohltnout. A co potom Petr píše? Nepíše tam, abyste se s ním pustili do boje, ale abyste se mu vzepřeli. Jak vzepřeli? Abyste stáli pevní ve víře. A nemyslí

tím, abyste měli víru na něco. Najděte si význam, kde se používá "v té víře" [určitý člen]. Pokud si najdete "tu víru" v Novém zákoně, tak to mluví o tom, kým jsme se nyní stali, když Ježíš přišel. Mluví se o vaší identitě/totožnosti - o tom, co vykonal Ježíš. "Ta víra" je moje spravedlnost, je to moje zbroj z Efeským 6. kapitoly. Takže vzepřít se mu znamená - budu to parafrázovat: "Satan obchází, řve a hledá, koho by mohl pohltnout. Vzepřete se mu a pevně stůjte v pravdě, kým jste se stali a kým jste skrze Krista." Tohle říká. Neříká tam: "Najděte někoho, kdo se za vás bude modlit, abyste se lépe cítili." Neříká: "Modlete se nebo ať se za vás někdo modlí, aby ty špatné myšlenky odešly." Neříká: "Modlete se, abych už neměl ten hnusný pocit." - Ne, vzepřete se mu tím, že budete pevně stát ve víře. Obdobně Pavel říká: "Bojujte dobrý boj víry." Lidi, my se nesnažíme cítit se lépe. Potřebujeme věřit lépe [věřit správným věcem], a když budeme věřit správným věcem, tak to upraví naše pocity.

My s dobrými úmysly strávíme bezpočet hodin sloužením si navzájem ve věcech a na základě pocitů, emocí, vjemů, dojmů, vzpomínek, snů a prožitků. A přitom to jsou jen lži. A já se nebudu modlit, abyste se lépe cítili, ale budu vám sloužit, abyste lépe věřili, protože víra [věřit správným věcem] přinese důkaz vaší spásy. Věřit správným věcem promění všechno.

Lidé neustále říkají: "Potřebuji vysvobození!" S tím se setkávám neustále. Někdo přijde a říká: "Potřebuji, aby ses modlil za vysvobození." A teď mě nepochopíte špatně, neslyšte prosím něco, co neříkám. Byly případy, kdy jsem viděl, že lidé jsou natolik v otroctví a neznají Pána, nebo od něj odešli a dostali se do takového zajetí, že jsem na ně vkládal ruce, jsou případy, kdy je potřeba něco vyhnat, byly případy, kdy jsem lidi objal a viděl jsem vysvobození. Objal jsem lidi upřímnou Boží láskou a viděl jsem odcházet demony, takže to má své místo. Ale často se snažíme vyřešit věci modlitbou, namísto toho, co by někteří lidé nazvali disciplínou, ale já to nazývám radostí ze vztahu. Takže pokud cítím, že potřebuji vysvobození a čtu Koloským: "Byli jste vysvobozeni z moci temnoty a přeneseni do království jeho milovaného Syna", tak kde začít, pokud bojujete dobrý boj víry?

Jak to vypadá, když stojím pevný ve víře a vzpírám se ďáblu? Vejdou do své ložnice, zavřou dveře a mám pocit, že je tam nějaký duch, nebo cítím, že jsem v zajetí něčeho, nebo mám třeba potlačené emoce. Kdokoliv, kdo má srdce jít k Bohu, tak na tom místě není spoutaný a v okovech, Bůh je mnohem větší. Pokud se ti lidé budou chtít ve víře pohnout, tak na to budou mít kapacitu. Viděl jsem to mnohokrát. Zavřou se v ložnici a řeknou: "Otče, děkuji ti, že jsi mě vysvobodil." Například, klidně mohli 3 roky věřit, že potřebují vysvobození. "Otče, děkuji ti, že jsi mě vysvobodil. Tys mě přenesl do království svého milovaného Syna. Tvoje láska nikdy neselže ani se nevytratí. Bože ty mě miluješ! Roky jsem žil podle pocitů, ale pravda je, že jsem svobodný! Tys mě oddělil od všeho..." - A najednou cítíte inspiraci, zvednete svoje ruce... A uvědomte si - v té ložnici nikdo jiný není, jste tam jen vy, Ježíš, ta lež a víra. A co se na takovém místě stane? On říká, že kdo Ho hledá na skrytém místě, toho uvidí a odmění zjevně. Co takový člověk hledá na skrytém místě? Hledá pravdu, hledá svobodu. A jaká je zjevná odměna? Pravda, svoboda a vyjádření Krista.

A celou dobu předtím mohli ve snaze být svobodní prosit lidi o modlitby, chodit na setkání, konference, sledovat věci na Youtube, a může se zdát, že se obrací ke zbožným věcem, ale celou dobu věří lži a ta lež motivuje celé jejich hledání. Takže celou dobu jsou zoufalí, prožívají beznaděj, namísto aby byli o samotě, zavřeli za sebou dveře a řekli si: "Končím s tím, aby se za mě všichni modlili, už nebudu chodit po modlitebních místnostech, nebudu chodit na vysvobozovací setkání, končím s mazáním olejem, ale zavřu tyto dveře a budu s Tebou! Protože věřím, že jsi zaplatil cenu, abych byl ve Tvoji přítomnosti." - Pokud by křesťané začali věřit této jednoduché pravdě, tak by to změnilo úplně všechno. A tato Kniha [Bible] by jim ožila a uvědomili by si: "Wow, čím víc vidím Ježíše, tím víc vidím, kdo jsem, protože sebe [kdo jsem,] najdu jedině skrze Něho, protože sebe

najdu jedině v Něm a On mě nikdy neviděl jinak, jsme jedno." - To je úžasné.

Adam Bower: Mám ještě otázku. Bible říká, že si máme spočítat náklad a že máme zapřít sebe. Mohl bys objasnit, jak to prakticky udělat, aby na nás nepřítel neměl nic?

Dan Mohler: Je to o porozumění, co to skutečně znamená být křesťanem. Myslím si, že bychom se jako vedoucí měli omluvit za to, co jsme s Evangelium udělali. Protože jsme udělali Evangelium o našem zisku, výhodách, aby nám sloužilo, staralo se o nás a vzalo nás do nebe. Kázali jsme evangelium pro naše dobro, namísto pro naši proměnu. A to je problém, a právě to také drží naživu ty emoce, pocity a podobně. Potom lidé říkají: "Je to ještě větší peklo, než když jsem ještě nebyl spasený!" A potom jsou našťvaní. To samé udělali Izraelci, když vyšli z Egypta. Nějak si mysleli, že Bůh je tam od toho, aby jim sloužil, namísto aby byl jejich vysvoboditel a aby vyrostli do Jeho obrazu, aby národy země skrze jejich životy věděli, že On je Bůh. Bůh v Ezechieli říká, že Izraelci pošpinili jeho jméno mezi národy. Co říká? Že skrze své životy překroutili to, kdo Bůh skutečně je. V Bibli nikde nenajdete, že cílem je, aby se o nás Bůh staral a aby zařídil, že budeme mít lepší život s méně komplikacemi. A nevím jak vy, ale já jsem celý život slyšel evangelium takto podávané. Vždycky k mému prospěchu.

Když nyní Evangelium konečně rozumím, tak ho můžeme lidem jasným způsobem podat asi následovně. Kazatelé říkají, že vás to bude stát všechno. Mě Evangelium stálo to, že jsem se vzdal toho, co jsem původně nebyl, je to o vzdání se toho, co jsem nikdy nebyl stvořen být. Takže pokud zapřu sebe - to znamená, že žít pro sebe [že život pro sebe] je obrovská lež. A stejně tak stát se křesťanem pro své dobro a svůj prospěch musí být také lež, protože to je sebestředné. Být křesťan, abych šel do nebe a ne do pekla - vidíte, jak je to sebestředné? No tak, křesťanem se stanete, abyste se stali vším, co jste byli původně zamýšleni a abyste chodili v milosti, která vás uschopňuje takovými být, a po cestě zjistili krásu toho všeho.

Takže já jsem na cestě. Zemřel jsem sobě, zapřel jsem sebe, vzal jsem svůj kříž, následuji Ho a On je láska, takže moje cesta je vyrůst v lásce, vyrůst do Něj ve všech věcech [Efeským 4], abych už nikdy nebyl zmítaný a unášený každým větrem učení a věcí, které zaměstnávají lidem mysl. Jsem zaměřený na toto - spravedlivý bude žít vírou, mám svůj zrak upnutý na záměru, na smyslu. Pavel řekl, že to uchvátí. Že se vztahuje k tomu, co leží před ním, aby uchvátit to, pro co ho On uchvátit. To znamená, že Ježíš vás zachránil za účelem. Není to dostat se do nějaké knihy Života a tím to končí. Ne. Pavel říká: "Ne že bych již dosáhl, ale ženu se vpřed, abych přece jen uchvátit to, k čemu jsem byl uchvácen Kristem Ježíšem." - Jinými slovy: "Budu žít a uskutečňovat to, proč mě uchvátit." A říká, že dělá jedině - ne tři věci, ne jednu ze tří věcí, ale jedině: zapomínám na to, co je za mnou, a vztahuji se k tomu, co je přede mnou. Dívám se vpřed, protože On je vpředu. On vykoupil moji minulost. Neustále lidem říkám - já se neohlížím zpět. Nejsem Lotova žena, jsem Jeho nevěsta. Takže se nedívám zpět do minulosti, ale vpřed, odkud přichází moje pomoc, a ženu se za Ježíšem. Je to tak mocné.

Adam Bower: Zmínil jsi to - spousta lidí vyhledá nějakého poradce, protože má vzdělání, titul, ale co jsi právě popsal je typické světské poradenství - hledat v minulosti, hledání spojení mezi minulostí a současnými myšlenkami a pocity.

Dan Mohler: Musím zmínit, že nejsem proti lidem, nejsem proti psychologům a těm, kteří mají v této oblasti nějaký titul, ale bojím se, že jedině, co děláme je, že se vypořádáváme s duševní rovinou a snažíme se, aby lidé mysleli na nějaké lepší myšlenky, které potlačí ty špatné pocity. Ale to nic neřeší, o to se my nesnažíme, o to nám nejde. My chceme změnit způsob, kterým myslíte, proč žijete, kdo jste - je to úplná změna identity. Nechci se nijak navážet do psychologů, ale

psychologie je pouze studium toho, jak lidé fungují, proč dělají, co dělají a proč tak myslí nebo se tak cítí. Takže to je pouze diagnostikování a pokus, aby lidé možná aspoň na nějaké úrovni začali myslet jinak, aby je ujistili, že to bude v pořádku. Ale Evangelium je naprosto něco jiného. Evangelium odhalí lež skrze pravdu a chce ustanovit pravdu, aby se ta lež už nemohla uchytit. Takže psychologie sice popíše, proč se něco děje, ale je potřeba silná aplikace pravdy.

Existuje spousta různých služeb a není úplně férové všechny nazývat služba "vnitřního uzdravení", protože dnes je za tím pojmem schované kde co, ale jsou [nezdravé] služby, které se vrací do minulosti. Třeba: "Je hrozné, že jsi byl zneužívaný" a vrací se do minulosti, když jim bylo 6 let, dnes je jim sice už 34, ale oni se vrací k tomu dni, kdy prožili to sexuální trauma. Ale také jsou služby, které uznají, co se jim stalo, vezmou je za ruku, řeknou jim, že jim je líto, co se stalo - proti tomu nic nemám, to bychom měli být schopní udělat všichni, ale potom je potřeba silná aplikace pravdy, která je oddělí od toho 6 letého dítěte, které bylo poškozeno, k tomu, že nyní je jim 34 let, jsou obnovení, jsou znovuzrození v Kristu a naplnění Božím duchem, že to šestileté dítě už je dávno pryč, aby se s ním již neztotožňovali, protože v Kristu mají nový život a mají pouze důvody k tomu, aby mohli zářit. Nejsou dítě, které bylo v šesti letech zneužívané, jsou 34 letý muž nebo žena, naplnění Duchem Božím. A tohle jim musíme jasně sdělit.

Mám s tímto spoustu zkušeností. Lidé, kteří neustále chodili k psychologům, setkání za setkáním, a když jsem měl příležitost do nich nalít pravdu - tehdy jsem byl ještě pastorem na plný úvazek a měl jsem více času. Můj život je teď jiný. Jak lidé dávají ty věci na Youtube a podobně, tak můj život teď vypadá jinak. Ale vzpomínám si, jak do mé kanceláře přišel válečný veterán z Vietnamu. Nemohl se přes tu válku dostat. Ztratil všechny své přátele, nemohl jít s přáteli ani na ryby, protože se mu vybavovaly věci z Vietnamu - zakřičel: "K zemi!", chytil svého kamaráda, strhl ho na dno loďky a chránil ho. Jeho přátele to děsilo a nikdo s ním nechtěl být. Přišel ke mně s pláčem: "Můžeš mi pomoci?" A já sledoval, jak ho Bůh osvobodil skrze jednoduchou aplikaci pravdy, když jsem mu sloužil. A já jsem se ho dotkl a modlil se až po tom, co pozitivně reagoval na silnou pravdu, kterou jsem mu dával. A Bůh na to potom jako by dal razítko, jako by potvrzení, že to je tak. Bylo to krásné. On mi potom psal a volal, bylo to před mnoha lety, tak 15-16 let, ale tomu člověku se ty věci přestaly vracet. Proč? Protože jsem ho oddělil od toho člověka, který byl ve Vietnamu. Nesl si ranec viny a odpovědnosti, říkal, že udělal věci, které by člověk nikdy neměl udělat. A lidé často nerozumí že kvůli brutalitě a bezohlednosti té války, jsou lidé často v módu přežití. Důvěrně se mi svěřil s věcmi, které udělal, a mluvili jsme. Já jsem s ním sdílel pravdu a ukázal jsem mu, jaké je jeho srdce, že jeho srdci na tom záleží, ukázal jsem mu, jak je vevnitř úplně jiný a tam jsme začali. Ukázal jsem mu, jaký muž nyní je a sundal jeho pohled z člověka, kterého si pamatoval. A Bůh začal jednat s tím, jaký ten muž teď je, vybudoval v něm pevnost [pravdy] a osvobodil ho. Je to mocné.

Adam Bower: Mám na tebe ještě otázku. Bůh říká, abychom na něj uvalili veškerou svoji starost. Kdy bys doporučil, aby někdo vůbec šel za někým druhým a žádal o pomoc?

Dan Mohler: My to "uvrhněte všechnu svoji starost na Něj" někdy špatně chápeme. Já jsem to slyšel vyučované, jako že ráno vstanete a řeknete: "Bože, všechny svoje starosti předávám tobě." Ale ti lidé je pak stále nesou sami, jen se cítí, že starosti nějak jakoby předávají Jemu. Tím Písmem vám ale Bůh ukazuje cestu, jak nenést starosti. Ta cesta je v Něm, kdy se díváte na věci v Bohu, kdy vaše zbraně jsou mocné v Bohu. Kdy jste obrácení k Němu a je vám jasné: "Wow, kdybych Tě neznal tak, jako Tě znám, a pokud bych nerozuměl Smlouvě, tak bych z toho dnes byl špatný, když vidím, co všechno mě čeká. Ale děkuji Ti, že Tvoje milost je na každém mém kroku, že jsi mě oddělil od pocitů, ode mě samotného, od pudu přežít, od instinktu sebeobranu, Bože, tys to ode mne

všechno vzal! Jsem úplně připravený čelit dnešku kvůli tomu, kým Ty jsi ve mně. Tys přinesl do mého života takovou změnu!" - Takto uvrhnete všechny svoje starosti na Něj. Vy je sobě nedovolíte nést.

Lidé říkají: "Ty jsi moje skála, moje záštita." Prohlašují to, když jsou napůl vystrašení k smrti, jako by je Bůh kvůli tomu měl nějak nadpřirozeně ochránit, ale jsou vystrašení, dokud se to nestane. Ale skutečnost, že On je moje záštita znamená, že způsob, jakým v Něm věci vidím a jak v Něm věřím, mě chrání. Je napsané, že "odložená naděje působí onemocnění srdce". Kde je napsané, že máte naději odkládat? Říká vám, abyste neodkládali naději, protože z toho vaše srdce onemocní. Spousta lidí se zklame a potom říká: "Dlouhé očekávání působí nemocné srdce, takže není divu, že se takto cítím." Tím ale úplně mýjí, co se nás Písmo snaží naučit. Kde je napsané, že máte žít s odloženou nadějí? Je napsané, abyste měli obrovskou naději. Naděje je bezpečnou a pevnou kotvou vaší duše, vcházející až za oponu. Víra pak jest nadějných věcí podstata, a důvod neviditelných. Ale lidé si vytáhnou z klobouku verš, který slyšeli někoho citovat: "No jo, ale dlouhé čekání unavuje srdce" a dovolují si a omlouvají si, že mají nemocné srdce, i když v písmu nikde nenajdete, že máte naději ztrácet.

Adam Bower: Abych to nějak shrnul - takže chceš říct, že ten člověk potřebuje mít modlitební život - obecenství s Ním a hledat Pána? A druhá věc - nechat nepřítele, aby sloužil jako nařízený budík k tomu obecenství - když nepřítel něco zkusí?

Dan Mohler: Přesně. Cokoliv od nepřítele by vás mělo nastartovat k Bohu. Měli bychom mít nepřítele v takové pozici, že se nás bude bát dotknout, protože pokaždé, když se nás dotkne, tak nás provokuje ke hlubší pravdě. **A upřímně - jak si mluvil o vztahu s Bohem, tak aniž byste byli ustanoveni v tom, že Ho znáte, v obecenství s Ním, v modlitbě, tak nikdy nebudete žít ve svobodě.** Pokud chodíte za lidmi, aby se za vás modlili, navštěvujete různé služby, místnosti uzdravení, konference, tak vám narovinu říkám, že se okrádáte o to, pro co jste stvořeni a k čemu jste povoláni! Vy nejste povoláni k tomu, abyste se cítili lépe. Jste povoláni k tomu "znát Ho"! A nikdy Ho nepoznáte, pokud půjdete tou cestou. Vždycky budete ovládáni tím, jak se cítíte, zda dnešek bude lepší. "Wow, dneska to nebylo až tak špatný..." "No tak dneska to byla hrůza..." - Vy nejste povoláni, abyste se cítili lépe, jste povoláni Ho znát! A nikdy Ho nebudete znát, aniž byste k Němu přišli.

Poslouchejte. Sedí tady se mnou Adam Bower. Můžu znát jeho jméno, můžu poslouchat jeho kázání, můžu ho sledovat na Youtube a po nějaké době, co ho sleduji, můžu o Adamovi mluvit 20 minut - ale ve skutečnosti ho neznám. Ale zde s ním sedím, známe se nějakou dobu, strávili jsme spolu čas, obědvali jsme spolu. Pokud se mě někdo zeptá, zda Adama znám, tak já ho neznám díky tomu, že jsem byl kolem něj, ale znám ho, protože jsem byl s ním. V tom je rozdíl. Nebud'te jen kolem Pána, nebud'te tam, kde o Něm jen mluví. Zavřete za sebou dveře svojí ložnice, sedněte do auta, vyjed'te si, nebo třeba na lavičce v parku, nebo vylezte na horu, na skálu - bud'te sami a bud'te s Ním, protože tak Ho začnete znát. A to, že Ho znáte, změní váš život.

O toto jde - Jan 17:3 říká: "a toto je ten věčný život" - není tam napsané, že se modlíte nějakou modlitbu a vaše jméno je zapsané v knize nazvané Život. *Jan 17:3 A toto je ten věčný život, aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.* 1. Janova 4. kapitola říká, že pokud milujete, pak Ho znáte. Pokud nemilujete, tak Ho neznáte. Neříká tam, že nejste upřímní, neříká tam, že nevidíte svoji potřebu Spasitele. Říká, že pokud nemilujete, tak Ho neznáte. A to znamená jedno - není možné Ho znát a nebýt jím změněn. A pokud Ním nejsem změněn, je to protože Ho neznám. Cílem je znát Ho.